

วันพิพิธภัณฑ์สากล

พิพิธภัณฑ์กับภูมิทัศน์วัฒนธรรม

ฉลองวันพิพิธภัณฑ์สากล มิวเซียมสยามชวนเพื่อน

เที่ยวย่านชุมชนวัฒนธรรม

ย่านวังเดิม วันที่ 7-8 พฤษภาคม 2559

ย่านเยาวราช วันที่ 14-15 พฤษภาคม 2559

เวลา 10.00 – 16.00 น.

คนละ 100 บ. (พร้อมอาหารว่าง)

ด่วน! รับสมัครเพียง 20 คน

คนละ 100 บ. พร้อมอาหารว่าง

ด่วน! รับสมัครเพียง 20 คน

สำรองที่นั่งและสอบถาม โทร. 02-2252777 ต่อ 408 และ 410

(จันทร์-ศุกร์ เวลา 9.30 - 17.00 น.)

พระราชวังเดิม

สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช ทรงย้ายราชธานีจากกรุงศรีอยุธยามาตั้งราชธานีใหม่ที่กรุงธนบุรี ทรงสร้างพระราชวังซึ่งปัจจุบันเรียกว่า "พระราชวังเดิม" ขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2310 เพื่อใช้เป็นที่ประทับและว่าราชการ พร้อมกับปรับปรุงป้อมวิชัย-เยนทร์และเปลี่ยนชื่อใหม่เป็นป้อมวิชัยประสิทธิ์ แต่เดิมพระราชวังแห่งนี้มีอาณาเขตตั้งแต่ ป้อมวิชัยประสิทธิ์ ขึ้นมาจนถึงคลองเหนือวัดอรุณราชวราราม (คลองนครบาล) โดยรวมวัดแจ้ง (วัดอรุณราชวราราม) และ วัดท้ายตลาด (วัดโมลีโลกยาราม) เข้าไปในเขตพระราชวัง

ต่อมาเมื่อพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราชเสด็จขึ้นครองราชสมบัติได้ทรงย้ายราชธานีมาอยู่ฝั่งพระนคร โดยสร้างพระบรมมหาราชวังขึ้นเป็นที่ประทับ พระราชวังกรุงธนบุรีจึงได้ชื่อว่า "พระราชวังเดิม" ตั้งแต่นั้น

สถานที่สำคัญในพระราชวังเดิม

ศาลสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช

สร้างขึ้น พ.ศ.2424-2443 แทนศาลหลังเก่าที่ทรุดโทรม ในสมัยที่สมเด็จพระเจ้าน้องยาเธอเจ้าฟ้ากรมพระจักรพรรดิพงศ์ เสด็จมาประทับ ณ พระราชวังเดิม ภายในศาลประดิษฐาน พระบรมรูปของสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช

ท้องพระโรง

สร้างขึ้นในราวปี พ.ศ.2310 พร้อมกับการสร้างพระราชวังกรุงธนบุรีและสถาปนากรุงธนบุรีเป็นราชธานีประกอบด้วย พระที่นั่งสององค์เชื่อมต่อกัน คือ พระที่นั่งองค์ทิศเหนือ เรียกว่า “ท้องพระโรง” หรือ “วินิจฉัย” ใช้เป็นที่ออกขุนนาง พื้นที่ตรงกลางท้องพระโรงมีเสา 2 แถว แถวละ 8 ต้น เรียกว่า “ในประธาน” พระที่นั่งองค์ทิศใต้หรือที่เรียกว่า “พระที่นั่งขวาง” เป็นส่วนราชมณฑลอันเป็นที่ประทับส่วนพระองค์ของ พระมหากษัตริย์

ศาลศิระปลาวาฬ

สร้างขึ้น พ.ศ.2542 บนฐานของศาลหลังเดิม ที่ขุดพบขณะที่ทำการขุดสำรวจทางโบราณคดี ก่อนการบูรณะครั้งใหญ่ในปี พ.ศ. 2538 ทั้งนี้เพื่อใช้เป็นที่จัดแสดงกระดูกศิระปลาวาฬ ซึ่งพบดดยบังเอนใต้ฐานศาลสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช จากการสำรวจทางโบราณคดีในครั้งเดียวกัน สำหรับรูปแบบอาคารนั้น ได้ประยุกต์ให้เหมาะสมกับอาคารโดยรอบ

สถานที่สำคัญในพระราชวังเดิม

ศาลเก๋งคู่หลังเล็ก

สร้างในสมัยรัตนโกสินทร์ตอนต้น ต่อมาปี พ.ศ.2367-2394 ในสมัยพระบาทสมเด็จพระปิ่นเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงดำรงพระยศเป็นสมเด็จพระเจ้าฟ้ากรมขุนอิศเรศรังสรรค์ ได้โปรดให้มีการปรับปรุงซ่อมแซมอาคารนี้ พร้อมกับสร้างอาคารเก๋งคู่หลังใหญ่ ปัจจุบันภายในอาคารจัดแสดงข้อมูลเกี่ยวกับพระราชกรณียกิจด้านการรบของสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช โดยใช้แผนที่และภาพจิตรกรรม นอกจากนั้นยังเป็นที่จัดแสดงอาวุธโบราณชนิดต่างๆ

อาคารเก๋งคู่หลังใหญ่

สร้างขึ้นระหว่างปี พ.ศ.2367-2394 พร้อมกับการซ่อมแซมปรับปรุงอาคารเก๋งคู่หลังเล็ก ปัจจุบันภายในอาคารใช้เป็นที่จัดแสดงเกี่ยวกับพระราชกรณียกิจ ของสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช ในด้านสังคม เศรษฐกิจ ศาสนาและศิลปกรรม โดยจัดแสดงในรูปของภาพจิตรกรรม ตูแสดงสิ่งของหุ่นจำลองและแผนที่ อาคารเก๋งสมเด็จพระปิ่นเกล้าเจ้าอยู่หัว สร้างขึ้นระหว่างปี พ.ศ.2367-2394 เป็นอาคารแบบตะวันตกหลังแรกในสมัยรัตนโกสินทร์ ชั้นบนเคยเป็นที่ประทับของเจ้านายชั้นล่างเป็นที่อยู่ของข้าราชการบริพาร ปัจจุบันมูลนิธิธิดานุรักษ์โบราณสถานในพระราชวังเดิม ชั้นบนเป็นที่แสดงนิทรรศการเกี่ยวกับพระราชกรณียกิจของพระบาทสมเด็จพระปิ่นเกล้าเจ้าอยู่หัวและเป็นห้องสมุด ส่วนชั้นล่างจัดแสดงนิทรรศการเงินตรา เครื่องถมทอง และเครื่องถ้วยโบราณของประเทศไทย

สถานที่สำคัญในพระราชวังเดิม

ป้อมวิไชยประสิทธิ์

เดิมชื่อป้อมวิไชยเณทร์
สร้างขึ้นในรัชสมัยสมเด็จพระนารายณ์
มหาราช โดยเจ้าพระยาวิไชยเณทร์
เป็นผู้ควบคุมการก่อสร้าง ต่อมาเมื่อ
สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราชทรง
กอบกู้อิสรภาพกลับคืนมาได้จึงได้โปรดฯ
ให้สร้างพระราชวังหลวงในบริเวณของ
ป้อมพร้อมกับสถาปนากรุงธนบุรีขึ้นเป็นราชธานี และพระราชทานนามใหม่ว่า “ป้อมวิไชยประสิทธิ์”

เรือนเขียว

เป็นอาคารโรงพยาบาลเดิมของโรงเรียนนายเรือ
ในสมัยที่ตั้งอยู่ในบริเวณพระราชวังเดิม สร้างขึ้น
ในปี พ.ศ.2443-2449 ในช่วงที่สมเด็จพระเจ้า-
น้อยยาเธอเจ้าฟ้ากรมพระจักรพรรดิพงศ์
เสด็จประทับ ณ พระราชวังเดิมในสมัยต้น
รัชกาลที่ 5

สถาบันพิพิธภัณฑ์การเรียนรู้แห่งชาติ

วัดโมลีโลกยารามราชวรวิหาร

วัดโมลีโลกยาราม เป็นวัดที่สร้างมาแต่สมัยกรุงศรีอยุธยาเป็นราชธานี มีชื่อเรียกทั่วไปว่า "วัดท้ายตลาด" ในสมัยกรุงธนบุรี สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช ทรงเห็นว่าบริเวณเขตพระราชวังมีความคับแคบ เนื่องจากมีวัดขนานอยู่ทั้งสองด้าน จึงทรงรวมเขตพื้นที่ของวัดทั้ง ๒ คือวัดท้ายตลาดกับวัดแจ้ง (วัดอรุณราชวราราม) เข้าเป็นเขตพระราชวัง จึงเป็นวัดที่ไม่มีพระสงฆ์อยู่ประจำตลอดสมัยกรุงธนบุรี วัดท้ายตลาดและวัดแจ้งจึงนับเป็นพระอารามในเขตพระราชวังเหมือนสมัย กรุงศรีอยุธยา

สถานที่สำคัญ ในวัดโมลีโลกยารามราชวรวิหาร

พระอุโบสถ

มีลักษณะทรงไทยยุคต้นกรุงรัตนโกสินทร์ หลังคามุงกระเบื้องเคลือบ หลังคามุขลด ๓ ชั้น มีช่อฟ้า ใบระกาไม้สัก ลงรักปิดกระจก ภายในผนังและเพดานมีภาพเขียนทรงพุ่ม ข้าวบินท์ ประดูและ หน้าต่างแกะสลักเป็นลายกนก ลงรักปิดทองสวยงาม พระอุโบสถหลังนี้ สมเด็จพระอมรินทราบรมราชินี พระบรมราชชนนี พระพันปีหลวง พระราชมารดาในสมเด็จพระเจ้าลูกยาเธอเจ้าฟ้าฉิม กรมหลวงอิศรสุนทร (พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย รัชกาลที่ ๒) ได้ทรงสร้างขึ้นโดยทรงผูกพัทธสีมาด้วยพระองค์เอง ต่อมา รัชกาลที่ ๔ โปรดให้ทรงบูรณะได้สวยงามอีกครั้ง ทรงประดิษฐานตราไอยราพรตซึ่งเป็นตราแผ่นดินประจำพระองค์สมัยนั้นไว้ที่หน้าบัน พระอุโบสถอีกด้วย

สถาบันพิพิธภัณฑ์การเรียนรู้แห่งชาติ

สถานที่สำคัญ ในวัดโมลีโลกยารามราชวรมหาวิหาร

พระวิหาร

เป็นปูชนียสถานที่นับว่าเก่าแก่ที่สุดของวัด สร้างมาตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยา ต่อมาเมื่อวัดนี้ได้ถูกรวมเข้าเป็นเขตพระราชฐานพระราชวังธนบุรี พระเจ้าตากสินมหาราชทรงใช้เป็นสถานที่เก็บเกลือ เพราะสมัยนั้นเกลือมีความสำคัญมากในการถนอมอาหาร สามารถเก็บอาหารไว้ได้นาน จนถึงมีคำกล่าวกันว่า "หากจะโจมตีบ้านเมือง จะต้องทำลายนางเกลือ คลังเสบียง และคลังแสงให้ได้" จึงเรียกกันว่า "พระวิหารนางเกลือ" จนปัจจุบัน ซึ่งถือว่ามีหนึ่งเดียวในสมัยกรุงธนบุรีและกรุงรัตนโกสินทร์ วิหารหลังนี้มีลักษณะไทยผสมจีน หลังคามุขลด 2 ชั้น มุงกระเบื้องเคลือบดินเผา มีช่อฟ้า ใบระกา ปูนปั้น ภายในมีฝาผนังก่อด้วยอิฐปูนกันเป็น 2 ตอน ตอนหน้า กว้างใหญ่โอ่โต่ง ตรงกลาง มีฐานชุกชีก่อด้วยอิฐฉาบปูนเป็นที่ประดิษฐานพระพุทธรูปทรงเครื่องสมัยต่าง ๆ กว่า ๒๐ องค์ บนฐานชุกชีตอนหลังมีพระพุทธรูปปั้นขนาดใหญ่ 1 องค์ และพระพุทธรูปปั้นขนาดย่อมอีกหลายองค์ นับว่าเป็นพระพุทธรูปโบราณสันนิษฐานว่าหล่อขึ้นตั้งแต่สมัยยุคต้นกรุงรัตนโกสินทร์ ส่วน ตอนหลัง เป็นห้องเล็กมีพระพุทธรูปปางสมาธิขนาดใหญ่ นามว่า "พระประเมศ" ฝันพระพิภคร์ไปทางพระอุโบสถและมีรูปหล่อพระอัครสาวกทั้งสอง ผนังและเพดานเขียนลวดลายงดงาม สำหรับผนังทั้งหมดฉาบปูน ประตู และหน้าต่างทุกช่องเขียนลวดลายรดน้ำงดงาม เพดานเขียนลวดลายเป็นกลุ่มดาว พระอุโบสถ และพระวิหารทั้ง 2 นี้มีกำแพงแก้วล้อมรอบ นับว่า เป็นพระวิหารที่มีลักษณะพิเศษที่หาดูได้ยากยิ่งนัก

สถานที่สำคัญ ในวัดโมลีโลกยารามราชวรมหาวิหาร

หอสมเด็จ

แบ่งเป็น 2 ชั้น คือชั้นฐานและชั้นตัวหอ ฐานรับหอสมเด็จและพระเจดีย์ทรงลังกา 4 องค์ มีบันไดขึ้นลง 2 ทาง ด้านล่างแบ่งเป็นช่อง ๆ แต่ละช่องมีรูปปั้นทหารฝรั่งแบกฐานไว้จำนวนมาก ส่วนชั้นตัวหอ ประกอบด้วยหอสมเด็จและองค์พระเจดีย์ทั้ง 4 ซึ่งสันนิษฐานกันว่าพระเจดีย์ทั้งหมดนี้บรรจุพระเมาฬีของรัชกาลที่ 3 และรัชกาลที่ 4 เป็นที่มาของชื่อวัดนี้

ตัวหอสมเด็จ เป็นตึกทรงไทย ภายในประดิษฐานรูปหล่อของสมเด็จพระพุทธโฆษาจารย์ (ขุน) ผู้เป็นพระราชกรณียาจารย์ใน รัชกาลที่ 3 ซึ่งโปรดให้หล่อขึ้นเมื่อ พ.ศ.2386 เพื่อเป็นอาภรณ์บูชาและเป็นที่สักการะบูชาของพระบรมวงศานุวงศ์ ข้าราชการบริพาร และประชาชนทั่วไป ส่วนหลังคาของหอสมเด็จมุงกระเบื้องเคลือบ ประดับและหน้าต่างเขียนภาพลายรดน้ำงดงามนัก เป็นสิ่งที่หาได้ยากยิ่ง นอกจากนั้น ยังมีหอเล็กติดต่อกัน ยื่นเข้ามาภายในลานพระอุโบสถก่อด้วยอิฐฉาบปูนเหมือนกันเป็นที่ประดิษฐานพระพุทธรูปท่าจำลองโบราณ สร้างไว้เป็นที่สักการะของพุทธศาสนิกชนทั้งหลาย

หอพระไตรปิฎก

หรือหอไตร สร้างในสมัย รัชกาลที่ 3 เป็นอาคารไม้สักทรงไทย หลังคามุงกระเบื้องเคลือบ ใช้ปูนปั้นรูปเจดีย์แทนช่อฟ้า ประดับ หน้าต่าง และผนังด้านในเขียนภาพลายรดน้ำ แต่เนื่องจากไม่ได้รับการบูรณะเป็นเวลานานลายรดน้ำก็เลือนรางไป ต่อมา รัชกาลที่ 5 โปรดให้บูรณะขึ้นอีกครั้งสมัยพระธรรมเจดีย์ (อยู่) เป็นเจ้าอาวาส เดิมทีช่อฟ้าทางหงส์หอไตรนี้คงเป็นแบบไทยยุคต้นรัตนโกสินทร์ทั่วไป แต่ที่เห็นเป็นรูปเจดีย์แทน สันนิษฐานว่า ในคราวซ่อมสมัยพระธรรมเจดีย์ (อยู่) ได้ทำเป็นเจดีย์ลอมฟางเล็ก ๆ ปั้นด้วยปูนไว้ที่บันลุ่มและชายบันลุ่ม แทนช่อฟ้าทางหงส์โดยประสงค์ให้เป็นนิมิตในราชทินนามของท่าน ต่อมา พระรัตนมุนี (โสม) อดีตเจ้าอาวาสรูปที่ 11 ก่ออิฐเสริมชั้นล่างทำเป็นห้องจึงทำให้เสียทรงเดิมไป ในปีพุทธศักราช 2555 สำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ได้ดำเนินการบูรณะปฏิสังขรณ์โบราณสถานแห่งนี้ให้ดูสวยงามดังเดิม

วัดหงส์รัตนารามราชวรวิหาร

วัดหงส์เป็นวัดที่สร้างในสมัยกรุงศรีอยุธยา โดยเศรษฐีชาวจีนชื่อ “หงส์” เป็นผู้สร้างด้วยแรงศรัทธา จึงเป็นวัดราษฎร์ ต่อมากรุงธนบุรีเป็นราชธานีวัดหงส์ได้รับการสถาปนาขึ้นเป็นวัดหลวง ในสมัยนั้นวัดหงส์เป็นวัดที่รุ่งโรจน์มาก เป็นแหล่งใหม่ของสำนักสงฆ์ สามเณรจำนวนมาก และเป็นศูนย์การศึกษาที่เจริญเข้าขั้นมหา-วิทยาลัย อยู่ในพระอุปถัมภ์ส่วนพระองค์ของสมเด็จพระเจ้ากรุงธนบุรี พระองค์ได้ปฏิสังขรณ์ใหม่ สร้างศาลาการเปรียญพร้อมทั้งกุฏิ เสนาสนะทั่ววัด และทรงยกย่องให้เป็นวัดหลวง ชั้นที่ 1 เป็นวัดสำคัญทางการศึกษาพระพุทธศาสนา มีพระจำนวนมากจำพรรษา และยังมีโบราณวัตถุ ที่น่าสนใจ คือ

สถานที่สำคัญ ในวัดหงส์รัตนารามราชวรวิหาร

1. พระบรมรูปสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช
2. พระอุโบสถมีภาพจิตรกรรมสีฝุ่น เรื่องรัตนพิมพวงศ์ (ตำนานพระแก้วมรกต) เป็นฝีมือช่าง ในสมัยรัชกาลที่ 3 และรัชกาลที่ 4 ภาพทั้งหมดใส่กรอบกระจก และประดับด้วยไม้แกะสลักอย่างสวยงาม
3. หลวงพ่อแสน ซึ่งสร้างขึ้นจากสัมฤทธิ์นวลโลหะ ประทับนั่งขัดสมาธิปางมารวิชัย หลวงพ่อแสนเป็นพระศักดิ์สิทธิ์ อำนาจความสำเร็จให้แก่ผู้ปรารถนาได้นานาประการ
4. พระพุทธรูปทองโบราณ ลักษณะเป็นพระพุทธรูปสมัยสุโขทัย แต่เดิมพระพุทธรูปนี้เป็นปูนปั้น จนเมื่อปูนที่หุ้มอยู่กระเทาะออก จึงได้เห็นเนื้อโลหะข้างในว่ามีสีทองอร่าม

สถาบันพิพิธภัณฑ์การเรียนรู้แห่งชาติ

ຍ່ານເຍາວຮາຮ

สถานที่สำคัญในเขาวราช

พิพิธภัณฑวัดไตรมิตร เขาวราช หรือ ศูนย์ประวัติศาสตร์เขาวราช

รูปแบบและแนวคิดในการนำเสนอของพิพิธภัณฑ์แห่งนี้ อาจแตกต่างจากพิพิธภัณฑ์
แห่งอื่นๆ ตรงที่พวกเขาตั้งใจบอกเล่าเรื่องราวของชาวจีนโพ้นทะเล ที่ในอดีตเคยชอบ
เสียดินหมอนใบมาพึ่งพระบรมโพธิสมภาร และความรุ่งเรืองบนถนนสายทองคำ
บนผืนแผ่นดินไทยแห่งนี้

โดยห้องแสดงนิทรรศการต่าง ๆ จะมีทั้งหมด 6 ห้อง ซึ่งแบ่งออกตามช่วงเวลาและเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นตามลำดับ คือ

1. เติบโตใหญ่ใต้ร่มพระบารมี ฟังคำบอกเล่าจากอากงชาวเขาวราช เพื่อทำความรู้จักเบื้องต้นกับชุมชนชาวจีนสำเพ็งและเขาวราช

2. กำเนิดชุมชนจีนแห่งกรุงรัตนโกสินทร์ (พ.ศ. 2325 - 2394) จุดกำเนิดของชุมชนจีน-สำเพ็ง และการเข้ามาของชาวจีนโพ้นทะเล ในช่วงสมัยรัชกาลที่ 1-3 จนกระทั่งกลายเป็ย่านการค้าที่ใหญ่ที่สุดของกรุงเทพฯ

3. เส้นทางสู่ยุคทอง (พ.ศ. 2394 - 2500) พัฒนาการของชุมชนจีน จากตลาดสำเพ็งสู่ความเป็นย่านธุรกิจสมัยใหม่บนถนนเขาวราช เรื่องราววิถีชีวิตที่ช่วยให้ผู้ชมเกิดความเข้าใจอย่างลึกซึ้งต่อวิถีทางสังคมของชาวเขาวราชในยุคนั้น

4. ตำนานชีวิต Hall of Fame ประกอบวีดิทัศน์แสดงตำนานชีวิตของบุคคลชาวเขาวราชที่เป็นแบบอย่างและแรงบันดาลใจให้แก่อนุชนรุ่นหลัง

5. พระบารมีปกเกล้าฯ แกลเลอรีภาพถ่ายและ
วีดิทัศน์แสดงถึงพระมหากรุณาธิคุณของ
พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และ พระบรม-
วงศานุวงศ์ ในรัชกาลปัจจุบันต่อชุมชนเยาวราช

6. โซนนำทววันนี้ ภาพลักษณ์อันโดดเด่นในแง่มุม
ของเยาวราชที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งได้รับการขนาน
นามว่าเป็น "โซนนำทว" ของประเทศไทย

นอกจากจุดชมนิทรรศการแล้ว ภายใน วัดไตรมิตรวิทยาราม ยังมีสิ่งศักดิ์สิทธิ์ล้ำค่า
ที่ซึ่งชาวไทยเชื้อสายจีนจากทั่วประเทศ มากราบไหว้ขอพรอย่างสม่ำเสมอ นั่นคือ
"พระพุทธรมหาสุวรรณปฏิมากร" หรือ "หลวงพ่ทองคำ" พระพุทธรูปองค์ที่มีความ
งดงามที่สุดในกระบวนฝีมือสกุลช่างสุโขทัย และนับเป็นพระพุทธรูปทองคำบริสุทธิ์
ขนาดใหญ่ที่สุดในโลกมีมูลค่าเฉพาะเนื้อ ทองคำสูงถึง 21.1 ล้านบาท

ชุมชนเจริญไชย

ย่านนี้เป็นส่วนหนึ่งของประวัติศาสตร์ของกรุงเทพมหานครและชุมชนชาวจีนในประเทศไทย เป็นพื้นที่ที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม สถาปัตยกรรม ถูกล้อมรอบด้วยศาลเจ้าสำคัญถึง 5 แห่ง ได้แก่ วัดมังกรกมลาวาส ศาลเจ้ากวางตุ้ง ศาลเจ้าหลิदीเบีย ศาลเจ้าเล่งบ้วยเอี้ยะ ศาลเจ้าไต้ชงกง ศาลเจ้าเหล่านี้ แสดงถึงความเป็นชุมชนชาวจีนได้เป็นอย่างดี เนื่องจากชาวจีนที่ต้องมาอยู่ต่างบ้านต่างเมือง ต่อมามีสิ่งยึดเหนี่ยวจิตใจและคุ้มครองให้ได้รับความปลอดภัยจากอันตรายต่างๆ และยังขอพรให้การค้เจริญรุ่งเรืองอีกด้วย อาชีพของคนในชุมชนส่วนใหญ่ จึงเกี่ยวข้องกับสินค้าประเพณีและความเชื่อของชาวจีน เกิดเป็นงานฝีมือ สำหรับใช้ในพิธีกรรมต่างๆ จึงกลายเป็นเอกลักษณ์ที่สำคัญของชุมชน

บ้านเก่าเล่าเรื่อง

แต่เดิมเป็นบ้านเช่า ของคณะแสดงอุปรากรจีนที่เราเรียกกันว่า “จิว” ก่อนที่จะถูกปล่อยร้าง ลักษณะของบ้าน นับว่าแปลกแตกต่างจากบ้านแถวห้องอื่นๆบริเวณนี้ ตรงที่ชั้นล่างมีเพียงทางขึ้นห้องเล็กๆ แต่เมื่อขึ้นมาแล้วจะพบห้องขนาดใหญ่ รวมทั้งมรดกแบ่งซอยเป็นชั้นลอย เพื่อต่อเติมขึ้นไปชั้น 3 สะท้อนถึงความต้องการพื้นที่ใช้สอย และความแออัดของการอยู่อาศัยของครอบครัวจีนในอดีต “บ้านเก่าเล่าเรื่อง” เป็นห้องนิทรรศการชุมชนแห่งแรกและแห่งเดียวในโซนทาวน์ที่ทำโดยชุมชน ในนามกลุ่มอนุรักษ์และฟื้นฟูชุมชนเจริญไชย เพื่อที่จะบอกเล่าเรื่องราว ประวัติความเป็นมา และความสำคัญของพื้นที่ รวมทั้งเป็นสถานที่ทำกิจกรรมของคนในชุมชนด้วย

ศาลเจ้าหลิदीเบีย

ศาลเจ้าหลิदीเบีย หรือ ศาลเจ้าลี้ดี้เบีย สร้างขึ้นเมื่อปี พ.ศ.2445 ผู้สร้างเป็นชาวจีนแค้ที่อพยพเข้ามาไทยในปลายราชวงศ์ชิง เนื่องจากราชวงศ์ชิงไม่สนใจศาสนาเต๋า จึงทำให้ศาสนาเต๋าไม่เป็นที่เผยแพร่ในจีน ดังนั้นกลุ่มคนที่ยังคงนับถือศาสนาเต๋ายู่ เมื่ออพยพย้ายถิ่นก็ยังคงสืบทอดศรัทธาด้วยการสร้างศาลเจ้าในศาสนาเต๋ารึขึ้น และทำการเผยแพร่คุณค่าธรรมเนียมค้ำสอนอันเป็นหลักปรัชญาแห่งชีวิตอันลึกซึ้ง ซึ่งเป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาวจีนอันล้ำค่าเพื่อให้คงอยู่ต่อไป

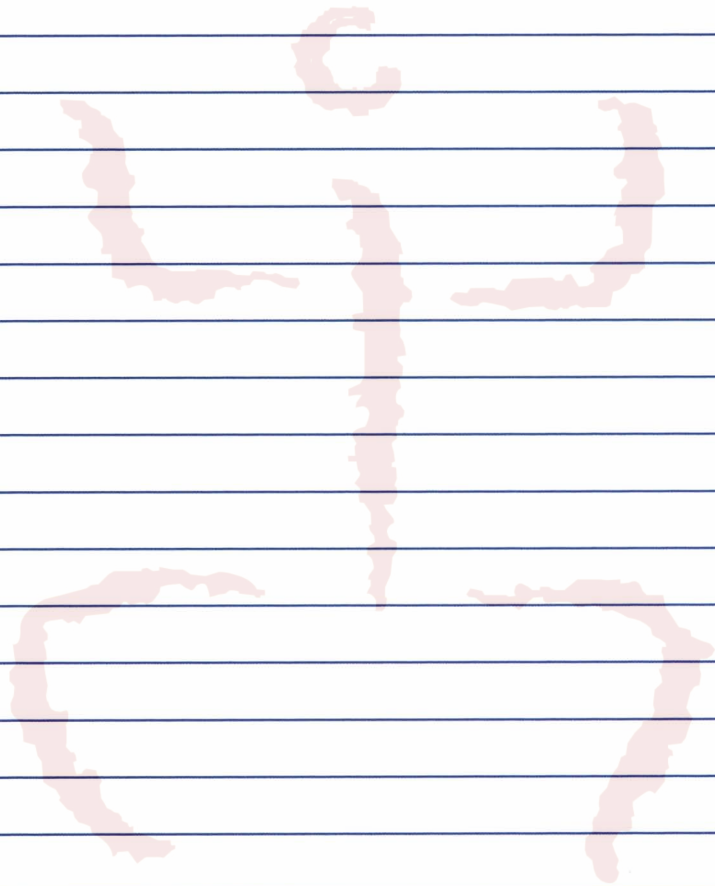

ศาลเจ้าเล้งบัวเอียะ

เป็นศาลเจ้าแต่จิวที่เก่าแก่ มีผู้ประกอบการค้าในแถบนี้ให้ความ
นับถือและศรัทธาเป็นอย่างมาก สันนิษฐานว่าเป็นศาลเจ้า
ที่มีอายุยาวนานที่สุดในประเทศไทย มีหลักฐานเป็นป้ายจารึก
เขียนเป็นภาษาจีนว่าสร้างขึ้นในปี พ.ศ.2201 ซึ่งตรงกับสมัย
กรุงศรีอยุธยาตอนกลาง นอกจากความเก่าแก่ของสถานที่แล้ว
ยังมีโบราณวัตถุที่เก่าแก่เช่นกัน คือ ป้ายโบราณที่เขียนในรัชสมัย
พระเจ้าทรงสิริองค์แห่งราชวงศ์ซิง และราชวงศ์หมิง
และกระดางรูปพระราชทานจากรัชกาลที่ 5 เก็บไว้ด้วย

สถาบันพิพิธภัณฑ์การเรียนรู้แห่งชาติ

Note

สถาบันพิพิธภัณฑ์การเรียนรู้แห่งชาติ